Usso nõdrus.

Nendasammoti soiguwad neil päiwil mitmed: „kui teised árralähwad, kus minna siis úksi jään!" Nõdra ussoline! kuida sa siis úksi jääd? Eks Jummal jä sulle teiseks, kui tedda südames kannad. Eks Jummal piskust paljut ei te! Agga sõbber, kas sa siis ka tead, mis usk on, mis ta so käest nõuab, ja kedda sa usoga tenid? (Ebr. 11 peat.)

Usso-õppetuse wõim.

Kui Türgi keiser Husain, sure Ali poeg, úks pääw sõma laual istus, pillus úks temma orri waagna täie pallawat risi-tango pudro temma pähhä. Kurjaste watas keiser orja peale, kes wärrisedes ja wabbisedes temma jalge ette põlweli mahha langes, ja Koranist, s. o. Türgi piibli-ramatust sedda salmi ütles: „Walmistud on paradisi-aed neile, kes omma wihha tallitsewad." Husain ütles temmale lahkest südamest: ma ep olle wihhane. Orri lissas selle samma salmi sõnno jure: „ja kes neile andeksandwad, kes nendele liga teinud." Husain ütles, ilma et ta temma peale olleks wadandki: ma annan sulle andeks. Orri räkis weel: „ja Jummal armastab neid ülle kõikide, kes kurja hea-ga tasuwad." Husain andis temmale heldeste kät, ja ütles: olgo siis nenda! tõuse ülles; ma lasen sind priiks ja kingin sulle 400 Trahma hõbbedat. Südame wärristusega hakkas orri temma jalge ümber kinni, ja hüdis: Oh, Issand, sa olled kõigekallima puu sarnane, mis omma warjo nendegi peale heidab, ja omma wilja neilegi annab, kes jummalakartmatalt tedda kiwwidega lopiwad.

Head wisid üllendawad.

Neil päiwil, mil kunningas Karel I. Inglandi-maal wallitses, tulli ühhe tallopoea tüttar Londoni-linna tenistust otsima; agga ei leidnud, ja piddi selle piskoga leppima, mis üks õlle-luur temmale selle eest andis, et sakstele õllut kojjo kätte wiis. Tüdruko kännad wisid ollid mehhe mele pärrast, ja wõttis mõnne ku pärrast tedda ommale toa-